

OKRESNÁ PROKURATÚRA HUMENNÉ
Štefánikova 1900/69, 066 42 Humenné 1

Číslo: Pv 514/21/7702-23
EEČ: 2-55-165-2021

Humenné 08.11.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Humenné

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX, 068 01 XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 13. júla 2021 v dopoludňajších hodinách v čase okolo 11:00 hodine, na verande aj v kuchyni rodinného domu na ulici Duchnovičovej číslo 505/79 v Medzilaborciach, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov, vulgárne nadával svojej manželke, opakovane ju udieral rukami a kopal nohami do rôznych častí jej tela a pri tom ju ťahal po zemi za vlasy, pričom sa jej súčasne vyhrážal smrťou slovami v anglickom jazyku „I will kill you“, teda zabijem ťa, kde v pravej ruke držal kuchynský nôž čepeľou smerujúcou k menovanej, ktorým narezal tričko, ktoré mala na sebe oblečené a následne ho rukami roztrhol, kde toto konanie vzbudilo u XXXXX z Medzilaboriec dôvodné obavy o jej život a zdravie, že tieto vyhrážky voči nej aj uskutoční,

Okresnému úradu Humenné, Odbor všeobecnej vnútornej správy, sídlom Kukorelliho 1, 066 01 Humenné

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Okresného riaditeľstva Policajného Zboru v Humennom, služobne zaradený na Obvodnom oddelení Policajného Zboru v Medzilaborciach uznesením ČVS: ORP-374/ML-HE-2021 zo dňa 13. júla 2021 podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a následne uznesením tej istej spisovej značky zo dňa 14. júla 2021 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona a ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona.

Trestné stíhanie sa vedie na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Vyšetrovací spis bol na tunajšiu okresnú prokuratúru riadne predložený s návrhom povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného Zboru v Medzilaborciach na postúpenie veci v zmysle ustanovenia § 214 odsek 1 Trestného poriadku. Po preskúmaní predloženého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu konštatujem, že predmetný návrh je za zistenej a ustálenej dôkaznej situácie dôvodný a v potrebnej miere podložený procesne vykonanými dôkazmi.

Skutkové zistenia:

Obvinený XXXXX po zákonom poučení k veci uviedol, že inkriminovaného dňa došlo medzi ním a jeho manželkou k vzájomným slovným nezhodám, ktorým predchádzalo jej správanie sa voči susedovi, ktorého mala obviniť, že jej kántri mačky. Prisvedčil, že správanie manželky ho veľmi rozčúlilo a v nadväznosti na to ju schytil za blúzku, triasol ňou až kým blúzku v oblasti výstrihu nepotrhal. V tom momente si podľa vlastného udania uvedomil, že „*je zle, že túto potrhanú blúzku bude chcieť použiť proti mne. Preto som sa rozhodol, že tú blúzku z nej strhnem úplne, no na spodnom okraji, kde bola guma sa roztrhnúť nedalo, tak som sa natiahol po kuchynský nôž, ktorý bol na stole a spodnú časť blúzky rozrezal*“. Následne túto polial naftou, hodil ju do kozuba a zapálil. Po prerezaní spodnej časti blúzky nôž položil naspäť na stôl. Skutočnosti spočívajúce vo vyhrážkach zabitím, ako aj v kopaní a bití manželky poprel. Pripustil však, že jej mohol v tej zlosti vulgárne nadávať. Záverom svojej výpovede uviedol, že ho to veľmi mrzí, svoju manželku má rád, avšak veľmi ho rozčúlilo jej správanie, ktorým sústavne obťažuje susedov. Kuchynský nôž použil iba na prerezanie blúzky, žiadnym spôsobom týmto manželku neohrozoval na zdraví, ani na živote. V spoločnej domácnosti žijú tridsať rokov, posledných šesť ako manželia. Záverom svojej výpovede opakovane vyslovil nad svojím konaním ľútosť.

Svedkyňa – poškodená Heide Roessler – XXXXX po zákonom poučení pri svojom výsluchu konanom dňa 13. júla 2021 v zhode s výpoveďou obvineného uviedla, že k jej fyzickému napadnutiu zo strany manžela došlo po predchádzajúcom slovnom konflikte vyvolanom tým, že obvinila suseda, že jej kántri mačky. Uvedené jej manžel vytýkal a v tejto súvislosti ju zozadu chytil za vlasy, ťahal ju do domu, kde ju hodil na zem a tam ju bil rukami a kopal nohami do chrbta. Následne z umývadla vzal

kuchynský nôž, týmto rozrezal tričko, ktoré mala v tom čase na sebe oblečené, pričom sa jej po celý čas vyhrážal zabitím. Celý incident trval približne desať minút, pričom krvácala z nosa aj úst. K veci ďalej uviedla, že jej manžel od rána popíjal alkoholické nápoje – XXXXX a vtedy má z jeho konania strach. Povedal jej, že musí zomrieť. Vo vzťahu k dôvodnej obave o svoj život a zdravie uviedla „ *Ja som mala strach, že ma zabije a povedala som mu, že vážim polovicu z jeho váhy a kričala som, aby ma nechal* “.

Výsluch poškodenej bol vykonaný v prítomnosti psychologičky XXXXX a tlmočnice XXXXX, pričom celý jeho priebeh bol vykonaný prostredníctvom technického zariadenia určeného na záznam zvuku a obrazu. CD nosič tvorí obsah súvisiaceho vyšetrovaciehopisu.

Zdôrazňujúc skutočnosť, že v danom prípade bola výpoveď poškodenej ťažiskovým dôkazom, bolo potrebné túto v ďalšom konaní pri zachovaní práva obvineného na kontradiktórne vykonanie procesných úkonov, opätovne vypočuť. Je síce pravdou, že Trestný poriadok explicitne upravuje za akých podmienok môže byť osoba poškodeného, ktorá je osobou obzvlášť zraniteľnou opätovne vypočutá, javí sa však potrebným dodať aj to, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva plynie, že „pokiaľ je odsúdenie založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na výsluchu osoby, ktorú nemal možnosť obvinený vypočuť, či počas prípravného konania alebo na súde, práva obhajoby sú obmedzené v miere, ktorá nie je kompatibilná s článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

V tejto súvislosti potom konštatujem, že poškodená bola opätovne vypočutá aj v štádiu po vznesení obvinenia, kde jednoznačne a bez výraznejších rozporov oproti pôvodnej výpovedi opísala priebeh udalosti, ktoré predchádzali incidentu zo dňa 13. júla 2021. Vo vzťahu k priebehu samotného skutku, ktorý sa obvinenému kladie za vinu v rozpore so svojou pôvodnou výpoveďou túto výrazným spôsobom korigovala a uviedla, že nie je pravdou, aby sa jej manžel vyhrážal zabitím. Podatť trestné oznámenie na príslušné policajné oddelenie išla iba z dôvodu, že „ *toho bolo na ňu priveľa* “. V zhode s výpoveďou obvineného uviedla, že nôž použil iba na prerezanie trička, ktoré mala na sebe, určite ju nechcel týmto poraniť, urobil to akoby v afekte. V nadväznosti na jeho konanie ďalej vypovedala, že „ *ho k tomuto vyprovokovala, pretože bola hysterická a zlá. Na sto percent ma manžel nechcel poraniť. Chcel mi dať iba lekciu. Nôž nebol na jej krku, to pravda nie je. Bol to veľmi silný spor, silná hádka* “. Záverom svojej výpovede dodala „ *Boli to iba slovné útoky. Môj manžel ma nikdy fyzicky nenapadol. Nevieť si predstaviť, že by na mňa dvihol nôž. Zabudla som, že môj manžel je veľmi chorý. Skutočne som nereagovala tak, ako treba* “. Ako dôvod tohto podstatného rozporu v jej výpovediach uviedla zlý preklad prítomnej tlmočnice.

V procesnom postavení svedka bol vypočutý XXXXX, ktorý po zákonom poučení k veci uviedol, že rodinu Ledidových pozná osemnásť rokov a je u nich takmer každý deň. Ku skutočnostiam, ktoré sa obvinenému kladú za vinu sa vyjadriť nevedel, keďže v rozhodnom čase tam nebol. Potvrdil však, že bol viac krát prítomný pri vzájomných slovných nezhodách medzi oboma manželmi. Vo vzťahu k fyzickému napádaniu poškodenej obvineným v minulosti uviedol, že o tomto nemá žiadnu vedomosť.

V podstate zhodne ku skutočnostiam, ktoré sa obvinenému kladú za vinu vypovedala po zákonom poučení v procesnom postavení svedka XXXXX a síce, že o týchto sa dozvedela až od polície, nebola pri incidente prítomná. Potvrdila však tú skutočnosť, že v minulosti z ich rodinného domu bolo počuť krik spočívajúci vo výčitkách. Nešlo o vulgárne slová ani vyhrážky.

XXXXX po zákonom poučení v procesnom postavení svedka vypovedal, že dňa 13. júla 2021 bol od rána v rodinnom dome číslo 504/77 na ulici Duchnovičovej v Medzilaborciach, ktorý je susediaci s rodinným domom manželov Ledidových. V čase okolo 10:00 hodine sa nachádzal v záhrade rodinného domu, keď po chvíli vyšla na verandu aj pani Ledidová. Táto ho začala osočovať, že robí zle jej mačkám a podobne, pričom pán XXXXX ju opakovane vyzýval, aby s tým jej správaním a konaním prestala. Keďže ona nereagovala, chytil ju za ruku a strčil ju do izby ich rodinného domu. Vzápätí sa vrátil na dvor, kde mu uviedol, že nie je prvý ku ktorému sa tak správa a že sa musí za ňu hanbiť. Nikdy nebol svedkom fyzických útokov zo strany obvineného voči osobe poškodenej. V tejto súvislosti konštatoval, že obvinený sa k svojej manželke správa slušne a vo všetkom jej vychádza v ústrety.

Postupujúc v intenciách ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku boli v priebehu skráteného vyšetrovania zabezpečené znalecké posudky XXXXX, znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, zapísaného v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti pod evidenčným číslom 914574 a to za účelom psychologického vyšetrenia obvineného a poškodenej.

Zo znaleckého posudku číslo 42/2021 plynie, že u obvineného zisťuje mierne depresívne tendencie, prejavujúce sa plačlivosťou, stratou radosti, pesimizmom a podráždenosťou. Tieto súvisia s diagnostikovaným somatickým ochorením. Situačné afekty sa u neho prejavujú vo forme nekľudu. Agresia u neho nie je prioritným prejavom. Zo záverov konkretizovaného znaleckého posudku ďalej plynie, že úroveň intelektových schopností obvineného je v pásme nadpriemeru (IQ=126). Jeho vzťah k manželke, aj napriek častejším výmenám názorov medzi nimi (plynúcimi z nie vždy primeraného správania manželky k okoliu) je pozitívny. Kognitívne schopnosti obvineného nie sú narušené. Je schopný správne vnímať a následne reprodukovať prežité udalosti. Sklony ku konfabulácii zistené neboli. Špecifickosť jeho výpovede znalec hodnotí ako s väčšou pravdepodobnosťou zachovanú. Poruchy osobnosti u obvineného zistené neboli. Pokiaľ sa týka prognózy rozvoja jeho osobnosti, táto je priaznivá.

Zo znaleckého posudku číslo 43/2021 plynie, že poškodená samotné psychologické vyšetrenie odmieta. Považuje to za zbytočné, pretože z jej pohľadu sa nič nestalo. Na základe štúdia, odborného hodnotenia spisového materiálu, anamnestických údajov, explorácie s poškodenou, ako aj s obvineným a v neposlednom rade po zhodnotení správania sa poškodenej pri výsluchu potom znalec konštatuje, že úroveň jej intelektových schopností je v pásme nadpriemeru. Vzťah k manželovi hodnotí ako dobrý. Priznáva, že svojou povahou, výbušnosťou a preferenciou svojich záľub často provokuje manžela, čo následne vedie k vzájomným hádkam a hlasnej výmene názorov. Poškodená je schopná v „stave psychického pokoja“ správne reprodukovať prežité udalosti. Nedá sa však u nej vylúčiť, že v situácii emocionálneho afektu reaguje impulzívne, vzťahovačne, pričom dochádza k subjektívnemu skresleniu prežitých udalostí. Poruchy osobnosti u poškodenej

zistené neboli. Prognóza ďalšieho rozvoja osobnosti bude s veľkou pravdepodobnosťou ovplyvnená zníženou citlivosťou na emočne podnetné situácie, ktorých príčinou je pravdepodobne aj jej vek.

Vec realizujúci poverený príslušník zabezpečil do vyšetrovacieho spisu zápisnicu o obhliadke miesta činu vrátane fotodokumentácie. Zo zápisnice o prehliadke tela plynie, že dňa 13. júla 2021 v čase o 18:42 hodine sa poškodená podrobila lekárskemu ošetreniu vykonanému XXXXX, praktickým lekárom pre dospelých, zo záverov ktorého plynie, že „*hrudník súmerný, palpačná citlivosť v oblasti chrbtice a hornej hrudnej, kde sú nepočetné škrabance. Hematómy neprítomné. Hlava neopomije, pohyblivosť v krčnej chrbtici zachovaná. Oblasť panve a DK bez známok poranenia*“.

Obvinený bol v priebehu konania podrobený dychovej skúške s negatívnym výsledkom, čo je podporené zápisom o jej vykonaní dňa 13. júla 2021 v čase o 18:58 hodine.

Lustráciou v Registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bolo zistené, že obvinený doposiaľ nebol súdne trestaný. Z Výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR plynie, že za obdobie od 17. júla 2016 do 13. júla 2021 sa dopustil dvoch priestupkov a to na úseku cestnej dopravy. Ďalej bolo zistené, že je držiteľom zbrane, o čom svedčí vo vyšetrovacom spise zadokumentovaný zbrojný preukaz. Z jednotlivých potvrdení na č. I. 97-111 vyšetrovacieho spisu plynie, že zbrane, ako aj strelivo mu v súvislosti s trestnou činnosťou, ktorá sa mu kladie za vinu, boli predbežne zaistené.

Právne zistenia:

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie uvádzam, že prečinu Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

V zmysle ustanovenia § 360 odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania
- b) na chránenej osobe

Toto ustanovenie poskytuje trestnoprávnu ochranu pokojnému občianskemu spolunažívaniu pred jeho hrubým narušením.

V zmysle ustanovenia § 138 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie konanie so zbraňou.

V zmysle ustanovenia § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie blízka osoba.

V zmysle ustanovenia § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku.

V zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona sa trestným činom rozumie protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone.

Pre spáchanie akéhokoľvek trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona sa vyžaduje, aby páchatel' svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty toho ktorého trestného činu. Skutkovou podstatou trestného činu sa rozumie súhrn konkrétnych znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako trestný čin. Na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu sa vyžaduje, aby boli splnené všetky zákonom požadované obligatórne znaky. Znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka. Všetky štyri skupiny znakov tvoria jednotný celok a sú v konkrétnej skutkovej podstate stanovené obligatórne. V prípade, ak niektorý z týchto znakov absentuje, nejedná sa v danom prípade o trestný čin.

V zmysle ustanovenia § 49 odsek 1 písmeno d), písmeno e) zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním a tohto konania sa dopustí na blízkej osobe alebo osobe, ktorá mu bola zverená do starostlivosti alebo výchovy.

V zmysle ustanovenia § 214 odsek 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

V zmysle ustanovenia § 214 odsek 2 Trestného poriadku, policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Právne závery:

Z predloženého vyšetrovacieho spisu plynie, že XXXXX je trestne stíhaný uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného Zboru v Medzilaborciach pre prečin Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia §§ 138 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a 139 odsek 1 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je v ňom uvedené. Po predložení návrhu na postúpenie veci na prejednanie priestupku bola prieskumná povinnosť prokurátora zameraná na skutočnosť, či vykonaným dokazovaním bolo bez rozumných pochybností preukázané, že obvinený svojim konaním nenaplnil všetky zákonné znaky trestného činu, pre ktorý je aktuálne trestne stíhaný a či vykonané dokazovanie naopak nespĺňa podmienky požadované v ustanovení § 234 odsek 1 Trestného poriadku a síce, že výsledky vykonaného dokazovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd.

V tejto súvislosti potom konštatujem, že v rámci previerkovej povinnosti som

pristúpila k hodnoteniu vykonaných dôkazov nielen z hľadiska ich procesnej použiteľnosti – zákonnosti, ale aj z hľadiska ich vierohodnosti. Poslednému uvedenému kritériu boli podrobené predovšetkým výsluchy obvineného a poškodenej. Účelom takejto previerky dôkazov je vyjasniť si kvalitu prameňa správ a ich spoľahlivosť a to tak analýzou každého jednotlivého dôkazu vrátane jeho porovnania s ostatnými dôkazmi. Hodnotenie dôkazov preto úzko súvisí s ich previerkou a sama previerka dôkazu závisí od stupňa jeho presvedčivosti, teda od jeho zhodnotenia. Výsledkom hodnotenia je následne záver, ktoré závažné skutočnosti, o ktorých dôkazy podávajú správnu, sú pravdivé, teda dokázané. Výsledkom hodnotenia je v konečnom dôsledku zistenie skutkového základu pre rozhodnutie. V súvislosti so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 odsek 12 Trestného poriadku) poznamenávam, že táto zásada je základným a nevyhnutným predpokladom pre správne, spravodlivé a zákonné rozhodnutie. Voľné hodnotenie dôkazov znamená hodnotenie, ktoré nie je zákonom presne vymedzené a uplatňuje sa vo všetkých štádiách trestného konania. Neznamená však ľubovôľu pri hodnotení dôkazov. Záver o pravdivosti, respektíve nepravdivosti určitej skutočnosti, sa musí zakladať na starostlivom posúdení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne.

V uvedenej trestnej veci sú pre vyslovenie záveru o dôvodnosti vedeného trestného stíhania ťažiskovým dôkazom jednotlivé výpovede poškodenej Heide XXXXX, ktoré boli s náležitou starostlivosťou podrobené vyššie popísanému postupu. Podstatným je uviesť tú skutočnosť, že výpoveď menovanej bola vyhodnotená aj z hľadiska jej osobného vzťahu k obvinenému, ako aj z hľadiska jej záujmu na výsledku trestného konania. Ťažiskový význam pre objasnenie vzťahových súvislostí má aj výpoveď obvineného. Predovšetkým je potrebné poukázať na prvotný impulz poškodenej, ktorý následne v obvinenom vyvolal protiprávne konanie a ktorý samotná poškodená pri svojom výsluchu aj sama konštatovala (pozri výpoveď poškodenej na č. I. 2-3). Zo skutkových okolností prípadu je zrejmé, že úmyslom obvineného nebolo sa vyhrážať poškodenej zabitím. V súlade s týmto sa javí úplne logicky prijateľný záver, že potom výpovede oboch sú zhodné pokiaľ sa týka ich vzájomných nedorozumení a slovných konfliktov, plynúcich zo správania práve poškodenej. Čo sa týka verifikácie skutočností uvádzaných poškodenou treba konštatovať, že udalosti, ktoré predchádzali samotnému skutku boli podrobne opísané nielen poškodenou, ale aj obvineným zhodne.

Z ustálenej súdnej praxe plynie, že ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (napríklad výpovede svedkov, či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybňovaný, či dokonca vyvrátený (judikát trestnoprávneho kolégia číslo 11/09).

Vo svetle vyššie popísaného konštatujem, že v predmetnej trestnej veci bola orgánom činným v trestnom konaní k dispozícii jediná usvedčujúca výpoveď poškodenej v štádiu pred vznesením obvinenia, ktorá bola v priebehu následného skráteného vyšetrovania oslabená vykonaním ďalšieho priameho procesne vykonaného dôkazu – výpoveďou poškodenej. Táto však bola v podstatných rysoch rozporná s jej pôvodnou výpoveďou a to v prospech obvineného. Za týchto okolností nebolo možné zmenenú dôkaznú situáciu ignorovať. Bez potreby opakovať dôvod vyššie uvedeného rozporu som výpoveď poškodenej v štádiu po vznesení obvinenia

vyhodnotila aj v spojení so závermi znaleckého dokazovania ako vierohodnejšiu a presvedčivejšiu. Spochybníť obsah jej výpovede po vznesení obvinenia nemožno ani skutočnosťou, že k nej mohla byť ovplyvnená napríklad osobou obvineného, pretože tento bol v priebehu celého prípravného konania podrobený dohľadu probačného a mediačného úradníka, za súčasného uloženia zákazu úmyselne sa priblížiť k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a v zákaze zdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodenej, pričom kontrola jeho pohybu bola zabezpečená súdom nariadenou kontrolou technickými prostriedkami.

Na základe zhodnotenia skutkového stavu veci a po vyhodnotení všetkých dôkazov v zmysle vyššie popísaných postupov a zásad som ustálila, že obvinený svojím konaním nenaplnil objektívnu stránku prečinu nebezpečného vyhrážania, pretože jeho konanie voči poškodenej nespočívalo vo vyhrážkach smrťou prípadne ťažkou ujmom na zdraví spôsobom, ktorý by u nej mohol vzbudiť dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Nemožno však ignorovať skutočnosť, že obvinený pri incidente použil nôž, a preto aj táto okolnosť bola podrobená previerke v rozsahu potrebnom na posúdenie intenzity ohrozenia poškodenej, či už na živote alebo na zdraví. V tejto súvislosti som vzala do úvahy fyzické a povahové vlastnosti obvineného a poškodenej a podrobila ich vzájomnému porovnaniu. Aj keď niet pochýb o tom, že poškodená je útlej povahy a vyššieho veku, zo záverov hore konkretizovaného znaleckého posudku plynie, že osobnosť obvineného je sebaistá, emocionálne stabilná a agresivita nie je jeho prioritným prejavom. Naproti tomu u poškodenej znalec konštatoval impulzívne a vzťahovačné reakcie. Je možno vysloviť, že medzi obvineným a poškodenou išlo o vzájomné medziľudské nezhody plynúce z už vyššie rozvedených príčin.

Pri posudzovaní konania obvineného som sa riadila aj významným interpretačným pravidlom, ktoré napomáha vykladať zákonné znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu podľa ich zmyslu a tým je hľadisko spoločenskej škodlivosti. Jeho cieľom je napomôcť odlíšeniu trestných činov od tých deliktov, ktoré by nemali byť považované za trestné činy (zvlášť priestupky), i keď zdanlivo naplňujú znaky skutkovej podstaty konkrétneho prečinu. Znak trestného činu je teda potrebné vykladať tak, aby za trestný čin bol považovaný len čin vyššej závažnosti (spoločenskej škodlivosti), a nie akékoľvek protiprávne konanie.

Skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania bol podrobený skúmaniu aj z hľadiska, či jeho spáchaním nedošlo k naplneniu zákonných znakov iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, s negatívnym výsledkom.

V kontexte uvedeného som dospela k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo bez rozumných pochybností zistené, že obvinený sa svojím konaním voči manželke dopustil nevhodného a spoločensky nežiaduceho správania sa v podobe vulgárnych nadávok a poťahovania poškodenej za rôzne časti tela, za súčasného použitia noža bez ohrozenia na jej živote a zdraví, ktoré by mohlo byť príslušným orgánom posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle ustanovenia § 49 odsek 1 písmeno d), písmeno e) zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení.

Rozhodla som preto tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Martina Kellerová
prokurátorka